

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 325:

Forslag til lov om ændring af lov om uddannelsesopsparing. (Afskaffelse af fremtidig oprettelse og præmiering).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen).

(Fremsat 19/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frank Jensen (S):

Forslaget her er et led i regeringens samlede reformprogram »En ny start« eller »Ny kurs mod bedre tider«, som det jo hedder.

Den præmiering, som blev indført i 1986 af uddannelsesopsparing, havde jo til formål at fremme den private opsparing på et område, hvor vi jo ved, der også kan være brug for, at man sparer op. Grunden til, at det var nødvendigt at fremme opsparingen igennem det specielle incitament at give en statslig præmiering, var jo den kombination af et skattesystem, der ikke ligefrem fremmede opsparingen, men gjorde det modsatte, nemlig fremmede låntagningen, og så et inflationsniveau, som kan siges at hæmme baggrunden for en vækst i den private opsparing.

Det, der er baggrunden for lovforslaget her, er, at dette behov ikke eksisterer længere. På inflationssiden kan man sige, at vi i dag i Danmark har den laveste inflation i hele Europa med en procentsats på omkring 1. Og sigtet med det skattereformlorslag, som regeringen i

går lagde frem til behandling her i folketings-salen, er jo det modsatte af det tidligere skatte-systems, nemlig ikke at fremme låntagningen, men at der er samme beskatning af renteafkast og af de fradrag, man har på renterne.

Derfor kan vi fra Socialdemokratiets side støtte dette lovforslaget fra regeringen, og vi kan også støtte den del af forslaget, som har til hensigt at begrænse de offentlige udgifter. Det var jo noget, som oppositionen i går efterlyste fra regeringens side, at vi må have initiativer, der mindsker udgifterne på det offentlige budget. Her kan siges at være et klækkeligt bidrag til en formindskning af de offentlige udgifter, idet man har beregnet, at man frem til 1997 kan begrænse de offentlige udgifter med 230 mio. kr. Derfor ser vi selvfølgelig også frem til, at oppositionen kan se, at der også fra regeringens side er lagt besparelsesforslag frem i den samlede reformpakke.

John Vinther (KF):

Lad det være sagt med det samme, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke kan lide dette lovforslag. Vi har den principielle holdning til uddannelse, at det først og fremmest er en investering for det enkelte individ, og som en konsekvens heraf synes vi også, at det er positivt, at det enkelte menneske – eller dets forældre – sparer op til uddannelse.

Den ordning, vi har i dag med præmiering – eller man kan måske også kalde det en ekstra bonus for opsparinger – er et ekstra incitament for uddannelsessøgende til at spare op til egen uddannelse. Det synes vi er en værdifuld ordning, der bør bibeholdes, og derfor kan vi naturligvis heller ikke støtte lovforslaget.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det virkelig er regeringens hensigt, at der her skal lovgives med tilbagevirkende kraft. Det er jo det, der reelt er tale om, når man med dette lovforslag standser præmieringen af eksisterende konti. Så griber man ind i de forudsætninger, som de pågældende personer har haft for at gå ind i ordningen. Er det virkelig regeringens hensigt? Og hvis det er det, mener regeringen så ikke, at man anstændigvis burde udbetale det opspared beløb plus den præmie, der tilkommer den enkelte, således at man i det mindste afbøder virkningen af den tilbagevirkende kraft?